

[Arbejds- og Socialministeren.]

forslaget er bygget paa. Jeg slutter mig helt til den Tak, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Smørum) rettede til Administrationen for betids at have forberedt det meget omfattende Lovforslag, vi behandler her.

Man vil sikkert baade af den ene og den anden Grund tilgive mig, at jeg ikke fordyber mig i det Hav af Enkeltheder, der har været fremme i de forskellige Taler, da det er Meningen, at Lovforslaget skal henvises til Udvalg, og da en lang Række af de Ting, der er fremført her, først paa rimelig og grundig Maade kan behandles i et Udvalg. Jeg begrænser mig derfor til nogle korte Replikker paa Omraader, der forekommer mig væsentlige og principielle, og som jeg skylder at gaa ind paa.

Inden jeg gør det, har jeg en enkelt Bemærkning, og det er den, at som de ærede Medlemmer vil huske, gjorde jeg i min Forelæggelsestale opmærksom paa, at man selvsagt ikke kunde disponere over de i Lovforslaget omhandlede tyske Barakanlæg, Materialer o. s. v., uden at man forinden havde truffet Aftale herom med herværende allierede Myndigheder, men at man fra dansk Side havde Grund til at vente et positivt Resultat af de Forhandlinger, der allerede paa det Tidspunkt var indledet med disse Myndigheder. Ved en Forhandling saa sent som i Gaar Aftes har det vist sig, at der kan opstaa en Række vidtgaaende Problemer angaaende de med Nedlæggelse af Tankgrave, Pigtraadspærringer m. v. indvundne Materialer. Det vil imidlertid ikke være praktisk i Dag at komme ind paa Enkeltheder om disse Materialeproblemer, men i det Udvalg, der bliver nedsat, vil jeg kunne give nærmere Oplysning om den Henvendelse, der foreligger til os fra herværende allieret Militærmission.

Saa to Ord om det Problem, der er rejst, først af det ærede Medlem Hr. Smørum, derefter af en Række andre Talere, nemlig om det ikke er Meningen, at man kan etablere et Samarbejde med Kommunerne og ogsaa med de kommunale og amtskommunale Embedsmænd. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det har været Arbejds- og Socialministeriets Ønske hele Tiden, og jeg kan godt sige, at der allerede paa Forhaand er skrevet til samtlige Amtmænd og Købstadkommuner, at vi vil betragte det som en Selvfølge, at der overalt etableres det nærmeste Samarbejde med baade Amtsvajinspektører og Stadsingeniører, og hvad der i øvrigt vil være til Raadighed af sagkyndig Bistand. Ligeledes kan jeg give

Tilsagn om — og vi kan forhandle nærmere derom i Udvalget —, at man rundt omkring i Sognekommunerne træder i Forbindelse med de eksisterende Tremandsudvalg for at faa den mest praktiske Arbejdsform etableret overalt.

Er der ikke Mulighed for, spørges der, at give den enkelte Ejer Adgang til selv at retablere eventuelle Skader, naar det kan ske, uden at der ydes Erstatning? Naturligvis, ingen af os kan have noget derimod, Ministeriet mindst af alle, forudsat at den enkelte Ejer ved at retablere al Skaden paa sit specielle Omraade ikke hindrer en samlet Udførelse af det Arbejde, der er Tale om. Ligger der en kilometerlang Pansergrav et eller andet Sted i Jylland, er det naturligvis en Ting, man ikke kan tillade den enkelte Ejer at gaa til Udfyldning af. Tildækningen af den betyder, at Dræningsanlæg og alt muligt andet, som spærrer langt ud over den paagældendes Areal, derved ødelægges. Men principielt har man intet at indvende imod, at der udfoldes et personligt Initiativ paa disse Omraader.

Saa er der fra forskellig Side rejst Problemet med Hensyn til Vurderingsinstanser, og det ærede Medlem Hr. Smørum rejste Problemet om Ydelse af Erstatning, hvor der foreligger Føringelse af Jordboniteten. Det ærede Medlem Hr. Smørum foreslog en speciel Affattelse af Loven. Personlig er det min Opfattelse, at de Ønsker, der er fremført i den Retning, er dækket ved Stk. 2 i § 4, men jeg afstaar fra paa nuværende Tidspunkt at optage nogen Forhandling derom i Detailler, det kan vi gøre i Udvalget.

Jeg er helt enig med alle de Talere, som energisk henstiller, at vi maa gøre noget for at redde de Millioner af Faskiner, som ligger i Tankgravene rundt omkring, de skal reddes overalt, hvor det er gørligt. Men at give Tilsagn om, at man gaar i Gang dermed først, er umuligt. Det er et Kæmpearbejde, det drejer sig om, man kan ikke begynde at tage Afstivningen ud af Tankgravene Landet over; det kan ske, at Tankgravene styrter sammen, og dermed hindres de Dræningsarbejder, der skal foregaa i Bunden af Tankgravene. Men at man skal gøre alt, hvad man kan, for at redde Faskinerne, er jeg helt enig med de ærede Talere om.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde nogle Ord om, at det var aldrig gode Tegn, naar Arbejds- og Socialministeren viste sig — det var ikke rettet mod mig personlig, men det var Udtryk for den principielle Opfattelse, at det var heldigt